

Eyvah! Aldandık. Şu hayat-ı dünyeviyeyi sabit zannettik.

Eyvah! Aldandık. Şu hayat-ı dünyeviyeyi sabit zannettik. O zan sebebiyle bütün bütün zayi ettik. Evet, şu güzeran-ı hayat bir uykudur, bir rüya gibi geçti. Şu temelsiz ömür dahi bir rüzgâr gibi uçar gider.

Kendine güvenen ve ebedî zanneden mağrur insan, zevale mahkûmdur. Süratle gidiyor. Hane-i insan olan dünya ise zulûmat-ı ademe sukut eder. Emeller bekasız, elemeler ruhta bâki kalır.

Madem hakikat böyledir, gel ey hayata çok müştak ve ömre çok talip ve dünyaya çok âşık ve hadsiz emeller ile ve elemeler ile müptela bedbaht nefsim! Uyan, aklını başına al! Nasıl ki yıldız böceği kendi ışıkçığına itimat eder, gecenin hadsiz zulûmatında kalır. Bal arısı, kendine güvenmediği için gündüzün güneşini bulur. Bütün dostları olan çiçekleri, güneşin ziyasıyla yaldızlanmış müşahede eder. Öyle de kendine, vücuduna ve enaniyetine dayansan yıldız böceği gibi olursun. Eğer sen, fâni vücudunu, o vücudu sana veren Hâlık'ın yolunda feda etsen bal arısı gibi olursun. Hadsiz bir nur-u vücud bulursun. Hem feda et. Çünkü şu vücud, sende vedia ve emanettir.

Hem onun mülküdür hem o vermiştir. Öyle ise minnet etmeyerek ve çekinmeyerek fena et, feda et tâ beka bulsun. Çünkü nefy-i nefiy, ispattır. Yani yok, yok ise o vardır. Yok, yok olsa var olur.

Hâlık-ı Kerîm, kendi mülkünü senden satın alıyor. Cennet gibi büyük bir fiyatı verir. Hem o mülkü senin için güzelce muhafaza ediyor. Kıymetini yükselttiriyor. Yine sana hem bâki hem mükemmel bir surette verecektir. Öyle ise ey nefsim! Hiç durma. Birbiri içinde beş kârlı bu ticareti yap. Tâ beş hasareten kurtulup beş rıbhi birden kazanasın.